

Als we iets geleerd hebben van de Oostvaardersplassen situatie is dat het beheren van de wildstand in Nederland een serieuze aangelegenheid is. Een die uitgevoerd moet worden door mensen die elke dag in de natuur zijn, verstand van zaken hebben en die meer dan begaan zijn met de biotoop ontwikkeling van het wild en daarmee de wildstand aan sich. Er is in Nederland maar een groep mensen die hiervoor in aanmerking komt, de jagers. Zij zijn de oren en ogen van de natuur en vertalen die natuur dagelijks naar maatregelen en passende actie. Luister naar deze groep natuurliefhebbers. Als zij aangeven dat de actuele stand van het Haas of Konijn anders is dan de eerdere, zeer eenzijdige en beperkte, studie doet vermoeden dan is dat serieus te nemen. Ondergetekende is van mening dat er pas een gefundeerd idee over de actuele stand gevormd kan worden als je elke dag observeert, telt en daarmee daadwerkelijk snapt wat er in het betreffende stuk natuur plaatsvindt.

Persoonlijk ben ik elke dag in het stuk natuur dat ik beheer. Geen ander weet beter wat daar aan wild zit en hoe de wildstand zich ontwikkelt. Het haas en het Konijn doet het beter dan ooit tevoren. Dit is een direct gevolg van actieve biotoop ontwikkeling alsmede actief predatie beheer. Ik herken me dan ook niet in de eerdere studie die een vertekent beeld laten zien van de werkelijkheid.

Ik vertrouw erop dat het ministerie geen besluiten zal nemen op basis van onvolledige informatie. Dit zou namelijk direct een aantal andere vragen oproepen. Vragen in de richting van bestuurlijk onvermogen en vooringenomenheid. Iets wat mijns inziens niet thuishoort in een evenwichtig bestuur van ons land.

Laat het beheer en ontwikkeling van de wildstand in Nederland uitvoeren door mensen die er verstand van hebben en iedere dag keihard aan werken. Niet omdat ze ervoor betaald worden, maar vanuit een intrinsiek gevoel van verantwoordelijkheid voor de natuur. De jager.